

CARTAS DE LOS LECTORES

Urgent i important

Urgent és probablement la paraula més repetida en l'empresa, i des de fa uns anys ho faig extensiu a altres àmbits; a casa, els fills o a l'escola s'ha imposat aquesta paraula, que quan la diem fa que la resta perdi importància, perquè l'urgent és el primer. I com que l'urgent és el primer, sovint ho confonem amb l'important. Vivim en un món amb presses que fa que barregem encara més aquests conceptes perquè si anem justos per portar el nen a anglès, l'urgent és arribar a l'hora oblidant l'important, que tenim la criatura al darrere del cotxe esperant que li dediquem una estona, a ell, al que li passa o al que sent.

I si se'ns acumulen els papers a l'oficina, ens centrem en l'urgent que és treure'ns la feina de sobre desatenent el client que tenim al davant i oblidant l'important, somriure-li i dedicar-li uns minuts.

El curiós és que quan comencem a adonar-nos a una certa edat d'aquesta diferència, quan descobrim què és l'important, veiem tot un món que ens obliga a viure el present i de sobte ens preocupem menys i ens sentim més en pau. I llavors no entenem com ens ha costat tants anys adonar-nos que sovint l'urgent i les presses són el menys important.

Potser hauríem d'observar més les criatures, us heu adonat que ells mai no tenen pressa? Als matins alguns de nosaltres arribem a l'atac de nervis per ser puntuals, però ells són la mostra clara que estem fets per gaudir del present.

CRISTINA GUTIÉRREZ
Santa Maria de Palautordera

Beneficencia

Dada la situació en que nos encontramos, cada vez es más necesaria la beneficencia. Aumentan los casos en que familias acuden a fundaciones, ayuntamientos, servicios sociales en busca de hogar, de alimentos, abrigo y medicinas. Incluso estas situaciones insostenibles se dan entre los nuestros que están en el paro. Consideraba que todo esto puede ser muy deshonroso e incluso a muchos les lleva a depresiones. Pero tiene una parte positiva: la solidaridad. Velar por el prójimo, ya sea un familiar, amigo o vecino nos hace menos individualistas en una sociedad marcada por el yo.

Crece el voluntariado, se impulsan nuevas ideas como la recogida de alimentos y ropa, también para Navidad, junto con regalos para los niños que no pueden disfrutar de ellos; los huertos ecológicos, las salas para hacer costura, entidades dedicadas al apoyo socioeducativo de los jóvenes y de las familias en su proceso de crecimiento en un contexto de exclusión social, se enseña el idioma a los inmigrantes, etcétera. Si todos colaboramos venceremos la pobreza y su crecimiento.

M. TERESA MASSÓ BALADÍA
Barcelona

Parar los desahucios

El creciente número de desahucios está preocupando a los ciudadanos y a los responsables de entidades sociales y religiosas,

HOY EN LA VANGUARDIA.COM

LECTOR CORRESPONSAL. La victoria de **Obama** ha supuesto un éxito para los demócratas y un descalabro para los republicanos. Por Xavier Faura

BLOG DEL LECTOR. Lluís Laborda dedica su artículo de esta semana a **F.W. Murnau**, director de las películas *Nosferatu*, *Fausto*, *Amanecer* y *City Girl*

FOTOATLAS. Sorpréndase con las fotos de Anna Mochacka en **Armenia**. Todas se tomaron durante su viaje en autostop por el Cáucaso en el 2011

CONCURSO. Últimas horas para ganar 300 euros para gastar en el **REC.06**. Envíe su foto con un look original a participacion@lavanguardia.es

POCA BROMA. Esta semana, el **perro equilibrista** y un hombre que lleva 20 años recogiendo basura para comprarle un piano a su mujer

LA ACTUALIDAD DE LA SEMANA **#enuntuit**

Hay que relativizar la importancia del manifiesto. ¿Por qué no dijeron nada antes? En todo caso indica que el tema preocupa.

@jslindquist
Jorge Sánchez
Benalmádena

Consiga o no CiU la mayoría absoluta, se debería aceptar el referéndum. ¡La mayoría absoluta será de los catalanes!

@xavi_penela
Xavi Penela
Mataró

El problema no son las macrofiestas sino que no se cumpla la ley. Eso pasa cuando lo importante es el dinero y no la gente

@suglez
Susana González
Zaragoza

CiU mayoría absoluta y PP segunda fuerza... Es la consecuencia de proponer elecciones a modo de referéndum.

@Clara_PG
Clara Pérez
Badalona

No se debería haber rescatado a los bancos. Que caiga lo que tiene que caer y reducidos el tiempo de la crisis.

@KITuZ
Joan Marc Frigola

EL CONTADOR

¿Considera usted que es urgente la reforma de la ley Hipotecaria?

LA PREGUNTA DE MAÑANA

¿Vería bien que los jubilados que cobran pensión puedan trabajar?

Han opinado **3.359 personas**
Hasta las **21.00 horas**

Sí	<div style="background-color: #0056b3; height: 15px; width: 96%;"></div>	96%
No	<div style="background-color: #999999; height: 15px; width: 3%;"></div>	3%
Ns	<div style="background-color: #cccccc; height: 15px; width: 1%;"></div>	1%

Vote en www.lavanguardia.com/participacion/encuestas o enviando un mensaje al 27722 con la palabra VOTAR espacio 1, 2 o 3, según sea la opción elegida Sí, No o Ns. Coste del SMS 1,42 (IVA incluido). Servicio prestado por NVIA. Atención al cliente: 902 354 525. info@nvia.eu

LA FOTO DEL LECTOR

SUCIEDAD. "Desde que se abandonaron -escribe Guillermo Martí Ceballos- los cultivos de fresas hace más de veinte años, los caminos y bosques colindantes de la población de Sant Pol de Mar presentan este lamentable estado".

Los lectores pueden enviar sus fotografías a cartas@lavanguardia.es. Es imprescindible que vayan firmadas con nombre y apellidos y debe constar la dirección, el teléfono y el DNI o el pasaporte. La Vanguardia se reserva el derecho de publicar aquellas que considere oportuno.

todo eso exige de los poderes públicos medidas de protección a las familias afectadas. Parece que finalmente así lo entiende el Gobierno, que ha creado una comisión en la que participan varios ministerios. Que sea Sáenz de Santamaría la que se haya puesto al frente es una garantía de eficacia y confirma la máxima prioridad que para Rajoy tiene este asunto.

No menos relevante es la voluntad, expresada por la propia

vicepresidenta, de llegar a acuerdos con el PSOE. Y es que el drama del desahucio debe quedar al margen de la batalla partidista.

SUSO DO MADRID
A Coruña

Conciliació

Tinc la sort de treballar en una empresa que disposa de les millors polítiques per conciliar la vida professional i personal. Tinc horari flexible, el dinar està sub-

vencionat per l'empresa, puc dinar entre 30 minuts i dues hores en funció de les meves necessitats, però tot i així és el meu marit qui porta els nens a l'escola, és la meva sogra qui fa el dinar i és la meva mare qui va a recollir els nens a l'escola.

I em pregunto, si jo que sóc afortunada necessito de tot el meu entorn familiar per poder acabar de conciliar la vida laboral i la familiar, com s'ho deuen fer tots aquells pares i mares que

no tenen la sort de treballar en una empresa com la meua?

No és d'estranyar doncs que Espanya tingui una de les productivitats més baixes de la Unió Europea i que l'absentisme sigui un problema per a les empreses. És el treballador responsable? O és l'empresari que no vol veure que el seu empleat necessita d'incentius i motivació per aixecar-se cada dia i anar a treballar? O és el Govern que no vol modificar les lleis i acostar-se al model d'Europa del *nine to five*?

Si entre tots féssim un esforç, segur que aconseguiríem conciliar la feina i la família i es generarien més llocs de treball a temps parcial. M'agradaria veure en el programa electoral d'algun partit la prioritat de sortir endavant amb mesures concretes en l'àmbit laboral.

LAIA BATLLE RASPALL
Barcelona

Adquirir experiència

Com a joves, la majoria d'ofertes de feina a les quals optem són les que exigeixen establir conveni amb la universitat per a un contracte de pràctiques. Molt respectable, però m'he trobat dos tipus de situacions desconcertants. La primera ve d'empreses que exigeixen estar encara matriculat a la universitat per tal d'establir el conveni, però que et volen (compte!) a jornada completa. És a dir, volen gent que no hagi acabat la carrera, que tingui classe perquè està matriculada, però que no vagi a classe. Si és que ens queixem per vici!

El segon cas m'ha passat en dues ocasions. Després d'una entrevista, agrado molt com a candidat, però l'equip vol seguir buscant a algú amb (més) experiència. Agraieixo molt la cordialitat, però mirin: si vull treballar a la seva empresa establint un conveni de pràctiques i amb un sou, si és que hi ha sou (que no deixa de ser simbòlic), és precisament perquè vull adquirir experiència, no perquè m'agradi viure al límit.

MARC COLL MIRÓ
Barcelona

Pastilles de colors

Des de fa un temps l'Administració va posar en marxa la dispensació de medicaments genèrics. Fins aquí res a dir ja que si els principis actius són els mateixos que els de marca i a més surten més barats, tots contents. Però hi ha un aspecte a tenir en compte sobretot de cara a la gent gran: cada fabricant té una presentació diferent i quan t'has acostumat a la caixa vermella amb càpsules grogues la propera vegada te'n donen una de color blau amb comprimits de color rosa o una de color gris amb pastilles blanques. Si tenim en compte que els que passem dels setanta anys prenem una mitjana de tres o quatre medicines cada dia -la tensió, la pròstata, el colesterol, el protector d'estómac- i moltes vegades algun antiinflamatori, pot ser realment feixuc.

Jo personalment el que sí faig és demanar que almenys els genèrics siguin d'empreses catalanes i que tant els beneficis com la part d'impostos es quedi a casa.

JOAN ANTONI CORTÈS
Barcelona